

سید محسن سجادی؛ هنرمند عکاس در گفت و گو با استقامت؛

نگاهم به هنر تحت تأثیر تجربیات عکاسی من است

رحیم بنی اسدآزاد

سید محسن سجادی عکاس است و من او را بیشتر به عکس‌هایش می‌شناسم؛ اما او وجه دیگری هم دارد؛ «مدیریت هنری» در کنار عکاسی همراه او بوده و پست‌های مدیریتی زیادی را از جمله مدیر روابط عمومی فرهنگسرای نیاوران، کارشناس موزه هنرهای معاصر، مدیر اولین سمپوزیوم سنگ رفسنجان، مدیر روابط عمومی فرهنگسرای نیاوران، معاون هنری شهرداری رفسنجان و چندین پست و فعالیت مدیریتی دیگر را در سال‌های فعالیتش تجربه کرده است. خودش می‌گوید هم عکاس است و هم مدیر هنری و این‌ها جزء جدایی‌ناپذیر او هستند. چندین نمایشگاه عکس و رتبه‌های مختلف در عکاسی داشته، تدریس عکاسی و انتشار کتاب عکاسی از جمله «خانه حاج آقا علی» رفسنجان از جمله کارهای او است. او با داشتن این سوابق متعدد هم‌اکنون رئیس اداره فرهنگ و ارشاد شهرستان رفسنجان است و دیگر مثل گذشته عکاسی نمی‌کند. ولی نمایشگاه اخیر او در رفسنجان نشان داد که او مدیر هم باشد باز عکاس است و دغدغه عکاسی دارد. گفت و گویم با او که عکاسی و مدیریت را توامان دنبال می‌کند را بخوانید.

* جناب سجادی، شما خودتان را بیشتر عکاس می‌دانید یا مدیر هنری و کدام فضا بیشتر شما را راضی می‌کند؟

من خود را عکاسی می‌دانم که در عین حال به مدیریت هنری پرداخته است. هر دو حوزه، عکاسی و مدیریت هنری، برای من اهمیت دارند و هر کدام به نوعی احساس رضایت و تحقق را به من می‌دهند. عکاسی به من امکان می‌دهد تا خلاقیت خود را به نمایش بگذارم و مدیریت هنری به من این فرصت را می‌دهد که تأثیر بیشتری بر جامعه هنری بگذارم. هر دو حوزه برای خدمت به مردم و ارتقاء سطح فرهنگ و هنر اهمیت دارند.

* شما هنرمندی هستید که با عکاسی شناخته شدید و اکنون به مدیریت در حوزه هنر رسیدید؛ از این مسیر و طی آن بگویید؟

انتقال من از دنیای عکاسی به مدیریت هنری، مسیری پرچالش و آموزنده بود. در دوران عکاسی، با موانع متعددی از جمله رقابت شدید و نیاز به استمرار در تولید آثار با کیفیت روبرو بودم. اما تجربه‌های حاصل از این دوران، پایه‌گذار توانایی‌های مدیریتی من شد. وقتی به عنوان کارمند وزارت فرهنگ و ارشاد و سپس ریاست اداره ارشاد رفسنجان فعالیت کردم، با چالش‌های جدیدی در حوزه مدیریت هنری روبرو شدم. از این فرصت استفاده کردم تا به نیازهای فرهنگی و هنری شهرم پاسخ دهم و به ارتقای سطح هنر در منطقه کمک کنم. در واقع من بعد از معاونت هنری شهرداری به پیشنهاد و درخواست گروهی از همکاران، دوستان و هنرمندان شهر ریاست اداره ارشاد رفسنجان را قبول کردم.

* عکاسی و مدیریت هنری دو مقوله متفاوت‌اند. از سکون کار مدیریتی تا جنب و

جوش هنری؛ چگونه با این‌ها کنار آمدید؟

به نظر من، مدیریت هنری به هیچ وجه سکون‌آور نیست. بلکه نیازمند تحرک و تعامل مداوم است. مهارت‌های مدیریتی که در عکاسی کسب کرده‌ام، از جمله مدیریت زمان و شناخت موقعیت‌ها، بهره‌وری از مکان و فضا، استفاده از نیروی انسانی و نیروهای کارآمد در حوزه مدیریت هنری نیز بسیار مؤثر است. من به این دلیل به مدیریت هنری وارد شدم که می‌خواستم تأثیر بیشتری بر جامعه هنری بگذارم و تجربیات خود را برای بهبود شرایط هنرمندان و ارتقاء فعالیت‌های فرهنگی به کار بگیرم. در این راستا، سعی کرده‌ام با ایجاد فرصت‌های جدید و تعامل نزدیک با هنرمندان، به رشد و تحول محیط هنری کمک کنم. بالاخره شهر زادگاهم جایی است که سال‌ها برای رشد و بالندگی من افراد متعددی در آن زحمت کشیدند و اکنون نوبت ماست که برای بعدی‌ها تلاش کنیم.

* هنرمندان با مدیران هنری دایما در کنش و تقابل‌اند. شما آن نگاه هنری را به مدیریت آوردید یا نگاه دیگر مدیران را به هنر دارید؟

نگاه من به هنر در مدیریت به شدت تحت تأثیر تجربیات عکاسی من است. به عنوان یک عکاس، درک بهتری از نیازها و چالش‌های هنرمندان دارم و تلاش می‌کنم تا درک بهتری از مشکلات آن‌ها ارائه دهم. در عین حال، به عنوان مدیر هنری، باید با الزامات و نیازهای اجرایی نیز آشنا باشم. این ترکیب از دو نگاه، به من کمک کرده است تا رویکردی جامع و منصفانه نسبت به هنر و هنرمندان اتخاذ کنم و به رفع مشکلات و نیازهای آنان بپردازم.

* چرا نگاه مدیران به هنر با نگاه هنرمند تضاد دارد؟

تضاد ممکن است به دلیل تفاوت در اولویت‌ها و اهداف بین مدیران و هنرمندان باشد. مدیران هنری ممکن است بیشتر بر روی جنبه‌های اجرایی و زیرساختی تمرکز کنند، در حالی که هنرمندان به جنبه‌های خلاقانه و اصالت آثار هنری اهمیت می‌دهند. برای حل این تضاد، ضروری است که مدیران و هنرمندان با یکدیگر به تبادل نظر پرداخته و از دیدگاه‌های یکدیگر درک بهتری پیدا کنند. مدیران باید هنر را به عنوان یک فرآیند خلاقانه و ارزشمند در نظر بگیرند و هنرمندان نیز باید به نیازهای اجرایی

به اهداف والا باید تلاش کنیم. * فعالیت‌های هنری در رشته‌هایی مانند عکاسی در استان به جریان تبدیل نشده است؛ از نظر شما کدام چالش‌ها مانع ایجاد جریان هنری هستند؟

یکی از چالش‌های اصلی در ایجاد جریان هنری در استان کرمان، نبود یک نگاه واحد و هماهنگ به مسائل فرهنگی و هنری است. فعالیت‌های هنری در استان پراکنده و بدون انسجام کافی است. برای رفع این چالش، نیاز به ایجاد یک استراتژی جامع و همکاری نزدیک بین هنرمندان، مدیران و نهادهای فرهنگی وجود دارد. تنها با یک دیدگاه منسجم و همگرا می‌توان به توسعه و تقویت هنر در استان کرمان پرداخت.

* هنرمندان می‌گویند مدیران ما را حمایت و درک نمی‌کنند. مدیران هم می‌گویند فضای کار هنری را فراهم می‌کنیم. حلقه گمشده این مناقشه چیست و کی تمام می‌شود؟

حلقه گمشده درک متقابل و ارتباط مؤثر است. حمایت از هنرمندان باید شامل تأمین منابع مالی، ایجاد فضای مناسب برای بیان هنر و تعامل با جامعه هنری باشد. برای رفع این مناقشه، لازم است که هنرمندان و مدیران به یکدیگر نزدیک‌تر شده و نیازها و توقعات خود را به صورت واضح و سازنده بیان کنند. ایجاد بستری گفتگو و همکاری و شفافیت در ارتباطات می‌تواند به رفع این مشکلات کمک کند و به توسعه یک فضای حمایتی برای هنرمندان منجر شود. به صورت کلی در جایگاه یک هنرمند باید سوال‌هایی از خودمان بپرسیم البته باید اول به خودشناسی برسیم و تکلیفمان با خودمان روشن شود که:

چرا هنرمند شدم؟ چرا هنر؟ توقع من به عنوان هنرمند از پیرامونم چیست؟ رسالت هنرمند چیست؟ * به نظر شما برای بهبود شرایط هنرمندان عکاس و کار آن‌ها چه باید کرد؟

عکاسی هنری است که پایه و اساسش بر رفتار، سبک و نوع عکاسی هنرمند است. به واسطه همین در بعضی ژانرها عکاسان مورد حمایت هستند و در بعضی نه؛ ولی به صورت کلی عکاس وقتی به پختگی می‌رسد بستر و فضای بیشتری برای او آماده می‌شود که می‌تواند بهره بیشتری ببرد. برای بهبود شرایط هنرمندان عکاس، باید بستری مناسب برای رشد و ارتقاء مهارت‌ها فراهم شود. این شامل ایجاد فرصت‌های آموزشی، برگزاری نمایشگاه‌ها و رویدادهای عکاسی، و حمایت از پروژه‌های خلاقانه است. همچنین، ایجاد شبکه‌های حمایتی و تعامل با نهادهای فرهنگی می‌تواند به ارتقاء شرایط کاری عکاسان کمک کند. با فراهم کردن فضا و فرصت‌های بیشتر برای عکاسان و تقویت فعالیت‌های مرتبط، می‌توان به رشد و پیشرفت حرفه‌ای آن‌ها کمک کرد و بهره‌وری بیشتری از استعدادها و توانمندی‌های آن‌ها به دست آورد.

طی مراسمی در باغ موزه وزیری؛ رتبه‌های برتر مسابقه عکس‌های عاشورایی معرفی شدند

گروه فرهنگ‌و هنر: مسابقه و نمایشگاه عکس‌های عاشورایی هفتاد و دو لاله عصر پنج‌شنبه ۲۵ مردادماه طی مراسمی با معرفی چهار برگزیده این مسابقه پایان یافت.

در این مراسم که با حضور جمعی از صاحبان آثار در نمایشگاه و علاقه‌مندان به عکاسی در محل باغ‌موزه وزیری برگزار شد، در آغاز محمد اسلامی عکاس و مستندساز که در برگزاری این رویداد نقش سرپرستی گروه داوری آثار را بر عهده داشت، دربارهٔ چگونگی شکل‌گیری این مسابقه و نمایشگاه توضیحاتی داد.

وی با اشاره به نقش ستودنی الهه شعبانی مدیر گالری باغ‌موزه وزیری و آزاده عطایی مشاور ایشان در برپایی این رویداد فرهنگی و هنری گفت: «شروع کار در آغاز با دست خالی بود، اما در ادامه معاونت فرهنگی، هنری و اجتماعی شهرداری کرمان و مدیریت باغ‌موزه وزیری از این کار حمایت کردند، که از هر دو سپاسگزاریم.»

به گزارش خبرنگار فردای کرمان، اسلامی ادامه داد: «داوری آثار که بسیار زمان‌بر هم بود، توسط من، خانم آزاده عطایی و آقای علیرضا سهرابی انجام شد و نهایتاً از میان ۶۰ اثر دریافتی، تعداد ۲۰ اثر انتخاب شد و باغ‌موزه وزیری آغاز کرد و تا ۲۵ مرداد دایر بود.»

این مدرس و پیشکسوت عکاسی با اشاره به این‌که جایزه رتبهٔ چهارم به سارا قاسمی به‌خاطر دید خلاقانه تعلق گرفت، افزود: «بر اساس رای داوران نفر سوم اعظم امیربند، نفر دوم میلاد عرب‌زاده و نفر اول محسن رجب‌پور اعلام می‌گردد.»

اسلامی در ادامه همچنین از داریوش نکویی به‌خاطر نقش مهمی که طی سالیان طولانی در چاپ عکس در استان داشته تقدیر ویژه به عمل آورد و تاکید کرد که وی در برگزاری این نمایشگاه نیز نهایت همکاری را با ما داشته است.

در این نمایشگاه، همچنین به‌طور ویژه از نوجوان توان‌یاب امیرصالح جعفری که با یک عکس در نمایشگاه شرکت کرده تقدیر شد و کتاب نقاشی‌های امیرصالح که در تیراژ محدود تهیه شده بود، رونمایی شد.

به گفتهٔ خانم عطایی، این نوجوان که از ذوق و استعداد هنری بسیار خوبی برخوردار است با الهام از فضاهای عاشورایی و قیام امام حسین(ع) نقاشی‌های این کتاب را کشیده است. گفتنی است او بیش از یک‌سال است که نزد خانم عطایی در حال یادگیری نقاشی است.

حسین (علیه السلام) اورا می‌خواند

امام حسین (علیه السلام):

شریف‌ترین انسان‌ها آن است که پند گیرد پیش از آن‌که موعظه اش کنند و بیدار شود پیش از آن‌که بیدارش کنند.

